

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je ľudské telo často uvádzané ako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky,

které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědoměli a mají úplnou víru ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežít z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inediaté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediaté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby

z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla. Možná vás budou jejich duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a vaše obzory rozšíří.

Pozýváme vás teraz s nami sledovať 4. časť 5-dielneho programu “Nun Shi Hongqing z Číny: breathariánkou přes 20 let“, v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. Cítím, že život je velmi pestrý, když nejím. Žítí na světě se stává velmi jednoduché. Cítím se dobře mentálně i fyzicky. Pokud to tak budu moci dělat po celý život, budu šťastnější. Od července 1990 43letá Nun Shi Hongqing z Lotosového chrámu v Číně žije nezávisle na jídle, pije jen vodu, pokud její tělo cítí potřebu. Byla vegankou po celý svůj život předtím, než se stala breathariánkou. Překvapivě zažila Nun Shi Hongqing období žití bez jídla, když jí byly tři roky, někdy žila po dlouhou až čtyřměsíční dobu bez jídla ve věku mezi třemi až čtyřmi roky. Aby ověřili její schopnost žít bez jídla, Nun Shi Hongqing byla pod pečlivým pozorováním a podstoupila sérii fyzických

i psychických testů.
Když jste se stala
breathariánkou,
co si o vás mysleli
lidé okolo vás?
Poté, co jsem přestala jíst,
mnoho lidí
nevěřilo.
Lidé v chrámu mi řekli,
že Guo Xue-Liang
z krajské televizní stanice
řekl, že by chtěl se mnou
rozhovor.
Mohla byste nám prosím
sdělit, jaké druhy
testů jste
prodělala?
První den
rozhovoru
zůstali se mnou všichni
v chrámu.
Tým zahrnoval
dámu ze Shanghaje
a dámu z Nanchangu,
ministra z Tengzhou
a další osobu
z Ganxie.
Každý den po 24 hodin
byli se mnou, aby viděli,
zda opravdu
žiji bez jídla,
nebo to jen
předstírám.
Ve skutečnosti byli
docela legrační.
Řekli mi:
„Nejíte, dobrá!
Uvidíme, zda
budete mít stále energii.“
Požádali mě, abych
jim nabrala vodu,
prala prádlo a deky –
to bylo první den.
Potom
se z té hry unavili,
povídali si mezi sebou
a sledovali TV,
ale já musela
dělat společně
s nimi to samé.

Když jedli, musela jsem
s nimi být také.
Bylo dohodnuto,
že v době jídla,
místo toho, abych šla pryč
nebo zůstala venku,
trvali na tom, abych
s nimi seděla u stolu.
Proč?
Chtěli vidět, zda
mám touhu
jíst. To byl první den.
Test druhého dne
bylo sbírání dřeva
z hor.
Lotosová hora
je velmi vysoká, více než
1800 metrů nad mořem.
Požádali mě, abych
šplhala do hor
a sekala dřevo, aby
viděli, jestli mám na to
energii, jelikož
člověk musí být silný,
aby řezal dřevo.
Nařezala jsem dřevo
a vrátila se do chrámu
uvařit.
Ale zatímco lezli
nahoru a dolů, šli
pomaleji než já.
Jedli mnoho jídla,
přesto šli nejistě,
zatímco já šla svižně.
Poté, co jsem složila dřevo,
požádali mě, abych
nanosila trochu vody.
To bylo druhého dne.
Třetího dne
mě požádali,
abych nanosila cihly
a kameny na vybudování
místnosti pro opata.
Nyní je v Lotosové
hoře používána jako
kuchyň.
Chtěli vidět, kolik
energie mám
bez jídla.
Nosila jsem kameny a hlínu,

kteří vážily
kolem 65 kilogramů.
Takže příští den
jsem musela nosit hlínu
a kameny a lézt po stěnách.
Ženy, které na tom místě
bydlely, nemohly takto
pracovat a nosit
těžké věci.
Chtěli, abych to dělala,
protože chtěli vědět,
zda by breathariánka
jako já mohla mít
větší sílu
než jiní lidé.
Tak jsem dělala toto všechno.
Dokonce když řekli, že mohu
přestat, nepřestala jsem.
Řekla jsem: „Dobře.
Pokud chcete, abych nosila
tyto věci, tak budu.“
Měli dvě osoby, které
měly nést stejnou zátěž,
ale ony stále nemohly
dělat lépe než já.
To bylo třetího dne.
Čtvrtý den
jsme soutěžili v nošení
koše rýže.
V poledne
jsme všichni nesli koš,
který vážil 44 kilogramů.
Novinář nás viděl
nést ten koš.
Šla jsem, jako bych se
vznášela,
nemohli mi stačit.
Komentovali:
„Tato osoba je silnější, než
my, kteří jíme maso!“
Toho odpoledne
reportéři z televizní
stanice
mě přišli natáčet,
jak táhnu volský vůz
a nosím koše rýže,
sestupující
z hor.
Později jsme nosili rýži.
Byla jsem schopna nosit

65 kilogramů rýže.
To bylo čtvrtého dne.
Když skončili
s natáčením
pan Pan z Okresního
úřadu Ningdu,
pan Lai Qi-hua
Okresní vysoký úředník
a někteří
z policie
se na mě také přišli
podívat, tak jsem musela
nosit další věci, aby to viděli.
Pokračovali v natáčení.
Za čtyři dny
bylo vše hotovo.
Zůstali se mnou
po dobu deseti dnů
v sousedním
komunitním centru.
Také mě zkoumali
na Fyzikální fakultě
výzkumného centra.
V sousedním komunitním
centru novináři
sledovali několik žen,
které tam pracovali.
Možná si mysleli,
protože jsem žila
v Lotosové hoře
tak dlouho,
že staří mniši a jeptišky,
kteří byli mými přáteli,
že mi nosili jídlo.
Ale když mě zanechali
v sousedním komunitním
centru,
nedostala jsem žádné
jídlo od nikoho.
Zůstali tam se mnou,
dokonce dali pečeť
na dveře, spali společně
se mnou
a venku strážili.
Nikdo neměl dovoleno
vzít pečeť.
Po deseti dnech
v sousedním
komunitním centru
přišly studijní výsledky

z výzkumného centra.
To bylo desátý den.
Nejdříve mě natáčeli
čtyři dny,
a pak mě deset dnů
zkoumali.
Týden předtím,
Guo Xue-Liang,
novinář z místní
krajské TV stanice
v Ningdu
požádal lékaře
v okolí
komunitního centra,
aby mě izolovali
a udělali mi
rentgen žaludku,
kvůli jejich zkoumání.
Řekli, že vědecky
žádný normální
člověk nemůže
přežít bez jídla.
Řekli, že je to
nemožné.
Takže vedoucí
ze sousedského
komunitního centra
Mr. Kang požádal,
abych byla izolována.
Měli schůzi
v městě Tianjin
a rozhodli požádat
lékaře v centru, aby mě
vyšetřili.
Chtěli zjistit, čeho jsem
dosáhla tím,
že nejím.
Týden po schůzce
jim doktoři předali
výsledky výzkumu,
které prokázaly, že
jsem zcela normální,
i když
nejím žádné jídlo.
Nebyl to jen jeden člověk,
ale tři lidé,
kteří byli spolu studování.
Jeden člověk měl normální
fyzickou kondici,
jeden měl nějaké nemoci,

a další osoba
žila bez jídla.
Vyšetřovali
naši krev.
Krev nemocné osoby
vypadá odlišně.
Krev zdravého člověka
také vypadá jinak.
Kromě toho od doby,
co jsem breatharián,
vypadá má krev také
jinak.
Barva mé krve
na obrázku byla zelená,
což ukázalo optimální
zdravotní stav.
Byla jsem prokázána
za extrémně zdravou.
Po kontrole
ostatních dvou případů,
výsledky krevních testů
nepředčili výsledky lidí,
kteří žili bez jídla, jako já.
Takže test byl úspěšný.
My breathariáni máme
vynikající kvalitu krve.
Je to proto, že
se prostě nedotkneme jídla.
Kdyby nebylo
srovnání
těchto případových studií
nebyli by schopni
rozlišit,
(založeno na krvi)
kdo má dobré zdraví
a kdo ne.
Kontrolovali vám tep,
krev a krevní tlak?
Můj krevní tlak
byl zcela normální,
má fyzická kondice
byla vynikající.
Krevní skupina
a krevní tlak
jsou odlišné,
krevní skupina B
a skupina A
nevypadají stejně.
Krev pacienta
vypadá trochu fialově.

Krev obyčejného člověka
má červenou
nebo světle růžovou barvu,
ale barva krve
vysoce duchovního člověka
má modrozelenou barvu,
když ji
vyfotíte.
Je to velmi vzácná barva.
Takže vědecké studie
ukazují, že má energie
a krev se jeví
jako vynikající.
Testovali mou krev
použitím vědeckých metod
neboť jinak by nemohli
prokázat,
že jsem breatharián.
Poté, co se mnou
zpravodaj udělal rozhovor,
se můj mistr také
stal breathariánem.
Doufám,
že odškodním cítící bytosti
tím, že jsem breathariánka
a pomohu přinést
světu mír.